UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.14. Efferebatur. Defunctos in locis sacris sepelimus ad quæ recurrimus pro virtutum exercitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53104

Visual Library

pultus iacet Iſaac filius eius, & Iacob, qui licet in Ægypto ſit mortuus, tamen filius ſuis præcepit, eo corpus ſuum inferendum. Idem nouimus de S. Ioſeph filio Iacob, qui ſuſcepto à fratribus ſuis iuramento voluit in eodem ſepulchro tumulari.

VIII. Mauſolæa extructa à fidelibus.
a *Lib.* 13. *antiq. c.* 15 *& l.* 16 *c.* 11.
b *Epiſt.* 27. *ad Marce.*
c *Act.* 2. 29.
IOSEPH. *Li.* 10. *antiq. c. vlt.*

Hanc in viris iuſtis perpetuam notamus ſolicitudinem. Sic videre licet ſepulchrum, quod Iacob dilectiſſimæ ſibi Racheli circa Bethlehem extruxit. Celebre ſepulchrum, quod Salomon Dauid paręti ſuo dedicauit de quo fusè Ioſeph. a. & D. Hier. b. hoc inſcribit: *Manſoleum Dauidis*, quod millenis poſt annis tempore Chriſti integrum adhuc extabat vt patet. c. elapſi licet tot annis, tot bellorū tumultibus, tot ſeruitutis calamitatibus. Vt quid omnino ſingulare referet Ioſeph. Sepulchrū, quod propheta Daniel Regibus Medorum, Parthorum, & Perſarum erexit in tanti beneficij gratitudinem, quo à Dario Rege ſummis fuerat honoribus exaltatus: *Dū Daniel ſe eſſet inſignitus, & clarus, eo quod religioſus exiſteret, ædificauit in Ecbatanis Mediæ Mauſoleū valde præclarum, & mirabiliter nimis extructum: ſit eius pulchritudo videtur noua & ſolida nullaque ſenectute, tam magni temporis longanimitate confecta &c. vt die qua conſpicitur, putetur eſſe conſtructum.* Longè præcellens fuit & illud

1. *Mac.* 13.

quod Simon in ciuitate Modin ædificauit magni Mathathiæ filius, quod Spiritus S. ſingillatim deſcribit, vt prædiximus D. Stephano martyrum anteſignano, teſtante S. eloquio, mauſolæum erectum fuit permagnificum: *Curauerunt Stephanum viri timorati & fecerunt planctum magnū ſuper eum.* Quid amplius? Et ipſe Deus illuſtria curauit electis ſuis ſepulchra conſecrari. D. Cle. martyri in mari Angelicis manibus mirabiliter conſtructum, Virgini omnium clariſſimæ D. Cathar. in monte Sinai ad quem eam transferri iuſſit Angelorū miniſterio in ſepulchrū adeo venerandum, & excultum illo liquore de corpore eius iugiter profluente, quo poſtmodum corpus S. Nicolai Antiſtitis transferri voluit, & hanc ſuā

Act. 8. 2.

IX. Deus ſāctis ſuis eligit ſepulchra honeſtiora
Vide Bozi. l. 5. *de ſig. Eccle. c.* 6.
L. de cura pro mort. cap. 12.

ſolicitudinē teſtatus eſt diuerſis præceptis, quæ circa Sanctorum corpora reperimus, quæ dum locis iacerent ſepulta parum decentibus, vt ad alia & magnitudine & opere digniora transferentur, nō ſemel mandauit: vt conſtat de corporibus Gamalielis, Nicodemi, & SS. Geruaſij & Protaſij, aliorumque de quibus fusè tractatū eſt, & de hoc ſibi ſemper fideles congratulati ſunt ob prædictas rationes. Laudat D. Aug. Gentilium diligentiam in extruendis ſepulchris, iiſq; condendis defunctorum corporibus; verumtamē eorum explodit rationem: errorem enim inuoluebat, quod videlicet anima egreſſa de corpore vagaretur in incertum nec à defunctorum Dijs reciperetur, donec corpus terræ mandaretur. Et hoc Poeta canit Virgil.

X. Error gentiliū circa defunctorū animas.
Virgil. *Libr.* 6. *Æneid.*
Lib. de Anima c. 5. 50.

Nec ripas horrendas, nec rauca fluenta
Transportare prius quam ſedibus oſſa quierint.

Vt autem eis hoc Diabolus perſuaderet (inquit Tertullianus) & ipſe aliquoties in nomine & perſona defunctorum apparebat, dicens, corū animas eſſe, quódque detinerentur eo quod earum corpora eſſent inſepulta, referens ad eius confirmationem hiſtorias Patrocli & Achillis. Verumtamen (inquit) figmenta ſunt hæc fabularum ab Homero compoſita, ex affectu erga defunctos, vt viuos tantò fortiùs ad defunctorum ſepulturā animaret. Fabulæ ſunt (inquit D. Auguſtinus) hæc à fide Catholica quam profitemur prorſus alienæ: quæ reprobantur eo quod ſciamus multa SS. Martyrum corpora inſepulta iacuiſſe, beſtiarum dentibus expoſita & laniata de quibus ex Pſalterio canimus: *Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatiIibus cœli: carnes Sanctorum tuorum beſtijs terræ. Effuderunt ſanguinem eorum, ſicut aquam in circuitu Hieruſalem & non erat qui ſepeliret*: Fuitque eorum mors

Pſ. 78. 2.

Pſallente Dauid: *Pretioſa in conſpectu Domini*: corporibus enim eorum malis auibus proiectis, animæ in æternæ quietis ſedem receptæ ſunt, ſicut ex illo mendico fauſtoque (ait) Lazaro intelligimus. Refert autem D. Auguſt. id quod de hac materia contra errorem Gentilium diſputauit. Rationes vrgentiores ſunt illæ quas produximus quibus admonemur ne indecenter corpora proijciamus inſepulta, ſed tumulo recondamus illa decentiori.

Pſ. 115. 5.
Lib. 1. *c.* 12

§. 14. Efferebatur. *Defunctos in locis ſacris ſepelimus ad quæ recurrimus pro virtutum exercitio.*

46

Efficacioribus his adducta rationibus Eccleſia tempore legis Euangelicæ ſtatuit corpora defunctorum ſepelienda, nedum in ciuitatibus, ſed etiam in Eccleſijs & cœmiterijs illis vicinis: ſunt enim hæc loca multiplici concurſu frequentiora, & in quibus pariter omnes conueniunt, Eccleſiaſtici, laici, nobiles & plebei, viri ac mulieres, iuuenes & ſenes, de quibus diuerſas inſtituit leges, iuxta perſonarum, ac qualitatum differentiam. Plurimum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mum nobis conducit mortuorum habere memoriam, eſtque nobis aer vitæ, quem defuncti exſpirant, vt prælibauimus. Illis approxima, illos fixa acie intuere: tibi namque prædicabunt, teque mundi docebunt vanitatem, & ad religioſā piamque vitam excitabunt: vt diximus de terra; quam pedibus calcabat Eliſeus, quam Princeps Naaman ſecum voluit deferre, eamque ſibi in Oratorium dedicare: Verumtamen hoc ea de cauſa principaliùs inſtituitur vt tantò fortius actus exerceantur virtutum Theologicarū fidei, ſpei, & charitati. Fides excitatur: dum enim hæc videmus ſepulchra, credimus defunctorum corpora ad futuram in die iudicij eſſe depoſita reſurrectionem, quorum animæ ſi ſanctæ ſint, nec egeant purgatorio, iam Domini noſtri conſpectu beatifico perfruuntur. Et hæc eſt ratio diſcriminis inter nos & Sanctos veteris teſtamenti.

Tract. 1. n. n. 28. 4.
4. Reg. 5. 17.

I. Tres virtutes Theologicæ ex defunctis corporibus elicimus.

D. Cyrillus Alexandri, quandam ventilat difficultatem, quam valde fusè proſequitur. Abulenſ. vt quid tunc temporis corpora defunctorū immunda cenſerentur, nec licitum eſſet illa contingere, & manus illa in locis ſacris, templo vel tabernaculo ſepelire: nunc autem vt munda habentur, & in locis ſacris ſepeliuntur: hæc eſt prima ratio (inquit D. Cyrillus) quia vt loquitur Apoſtolus, tunc mors regnabat, quam vt effectū peccati voluit Dominus repræſentare, & in ea populo illi rudiori ipſum peccatum, vtque ex ſtrage, quam in defuncta corpora morte exercet corporali, cognoſcerent quantum ageret morte ſpirituali in animas, quas obruit: quocirca volebat, vt illa haberent velut quid ſordidum, nec vllatenus illa contingerent. Nunc autem regnat Chriſti gratia, qui nos à peccato liberauit, vultque vt ea corpora cenſeamus, velut quæ templa fuerunt Chriſti, & reſuſcitanda ſunt glorioſa, in libertate filiorum Dei: & ſic illa ſepelientes vel ſepulta, conſideremus, in hoc fidei virtutem exercendo.

L. 1. & 12. de Adora.
In ca. 19. Leu. q. 20.

II. Cum veteri lege mortuorum cadauera cenſerentur immunda. Ratio prima.

Secunda eſt: quòd in lege veteri, quantacūs aliquis ſanctitate meritiſque præditus eſſet, tamen moriens ad cœlum non aſcendebat: illius enim portæ, per Adæ peccatum erant obſeratæ: nunc autē Chriſto mortuo illi ad interiora cœli gaudia admittuntur, quibus coram diuina Maieſtate ex clara diuinæ eiuſdem eſſentiæ viſione perfruuntur. Cum igitur ea tempeſtate animæ ad cœleſtes non admitterentur ſedes ratio ſuadebat vt eorum corpora intra tabernaculi, templique limites non admitterentur. Mortuus eſt Chriſtus, velum reſciſſum eſt, omnibuſque patet locus hic, in quem ſoli ſummo licebat intrare ſacerdoti.

Ratio ſecunda.

Hoc modo ſignificatur, & huic appoſitè poſſunt debentque viuæ fidei circa reſurrectionem actus exerceri; atque circa corpora illa conſiderare oportet, quod eorū animæ viuant in cœlo glorioſæ, ipſa verò ſuo tempore ad vitam reſurgent immortalem; illaque contemplari velut in loco quietis iacentia; in quo defuncti ſomno mortis obdormiunt, ex quo vltimo die euigilabunt, idcirco enim dicuntur cœmiteria: vt enim aduertit D. Ephrem Syri Scholiaſtes Gerardus Voſſius in teſta. B. Ephrem Græcum eſt vocabulū κοιμητήριον, quod ſignificat dormitorium, deriuatum à verbo Græco κοιμάομαι, id eſt dormire. Igitur ex eo quod in altero credis, teipſum ad actus præparas ſpei: ſperas etenim futuram reſurrectionem, non ſolum eorum, ſed & tuam, qua tuum attendis corpus, quod ſi nunc mortale eſt, tunc glorioſum erit & immortale.

Par. 787.

III. Vnde dicta ſint cœmiteria.

Illa ergo corpora perpendenda ſunt, & audienda; vnum quodque enim eorum quos piè credis in Dei gratia hinc diſceſſiſſe tibi hoc intonat. *Exſpectabo donec veniat immutatio mea.* Symmachus legit: *Donec veniat ſancta natiuitas mea.* Congruentiſſimè vocatur à iuſto dies reſurrectionis, dies ſanctæ natiuitatis etenim ſi dies primus natiuitatis eius ex matris vtero fuerit in peccato, vtque mundum ingrederetur circumdatus miſerijs: ille dies erit natiuitatis, qua iuſtus de ventre terræ naſcetur quam Salomon matrem appellat omnium, ad vitam corporis glorioſam, ab omni cordis dolore liberam. Frequens eſt & vſitatum reſurrectionem vocare natiuitatem, imo Dauid de Chriſto vaticinans, ex multorum opinione ſic de eius reſurrectione Pater loquitur: *Ego hodie genui te.* O qualis illa natiuitas, qua reſurget iuſtus ad regionem viuentium intraturus, nulloque tempore moriturus. Primo natiuitis ſuæ diei maledixit Iob: pro eo quod in ſe culpæ pœnæque complectebatur, alterum porrò deſiderat: non enim habebit aliquid quod ſanctum non ſit, ac glorioſum, vnde ſic ait: ego natus ad laborem, damnatus ad mortem me iam velut mortuum cernens aliam exſpecto ſanctam natiuitatem.

Iob. 14. 14.

IV. Dies reſurrectionis dicitur eſſe dies natiuitatis.

Eccl. 40. 1.

Pſ. 2. 7.

Septuaginta transferunt: *Exſpecto donec rurſum fiam* vt corpus illud denuò fiat & reædificetur velut nouum abſorpta omni eius mortalitate, pœnis, & paſſibilitate, vt ſine manibus compoſitum: *Domum non manu factam*, prout in die

2. Cor. 5. 1.

Trans-

figurationis oſtendimus. Ad lectionem vulgatam
ſi quid intelligo, ſpectat Apoſtolus dicens: *Tunc
immutabimur*, tunc enim fiet illa mutatio, quæ
1. Cor. 15. futura eſt huius corporis, ſicut ea quæ fit grani
52. dum ſeminatur, & ſub terra reconditur, donec
pullulet & ſurſum germinet, quod Apoſtolus pro-
ſequitur.

Hos ſpei actus oportet vt exerceas, & per hos
☞ 47 ridere mortem, vt ait idem Apoſtolus, illique
1. Cor. 15. poſſis obijcere: *Vbi eſt mors victoria tua!* nec non
54. illis prophetæ Michææ verbis exprobrare (a) *Ex-
(a) Dar ſpectabo Deum Saluatorem meum. Ne læteris inimi-
la baya. ca mea ſuper me, quia cecidi: conſurgam cum ſede-
Micha. 7. ro in tenebris: Dominus lux mea eſt, iram Domini
7. portabo, quoniam peccaui ei, donec cauſam meam
iudicet &c. & faciat iudicium meum. Et aſpiciet
inimica mea, & operietur confuſione, quæ dicit ad
me: vbi eſt Dominus Deus tuus? Oculi mei vi-
debunt in eam, nunc erit in conculcationem vt lutum
platearum.* Plura latent hic myſteria quàm litte-
ræ: quibus in morte tua mœrorem tuum leuias:
iuſtum quippe eſt, vt eam ſuſcipias, vt di-
gnum ſcelerum tuorum ſupplicium: *Iram Do-
mini portabo, quoniam peccaui ei*; Et quamuis
tunc te mors deijciat, ac futurus ſis quantum
ad corpus ab ea captiuus in ſepulchro, donec
iudicij dies eluceſcat: *Donec iudicet cauſam meã*:
tunc de ea triumphum agens egredieris, & vt
lutum platearum eam victor lætuſque conculca-
bis.

Tandem exercetur charitas & Chriſtiana pie-
tas: cum enim defunctos noſtris habeamus ocu-
V. lis præſentes in Eccleſijs locisque conſecratis,
Etiam nos ipſi deprecantur, vt pro illis apud Deum
Chriſtia- intercedamus. Cito memoriam eorum perdi-
na chari- mus, quos minimè videmus, & nullo negotio ob-
tas exer- litus eſt pincer a Pharaonis Sanctiſſimi Ioſeph
cetur, ſui coniectoris & conſolatoris optimi: quia ocu-
los eius effugerat; etenim apud nos, non vide-
re & obliuiſci, pari gradu feſtinant, magnæ licet
interueniant obligationes. Quod pauperi, quem
non vides, non ſubuenias, nihil miror: per-
VI. ror execranda fuit illa diuitis epulonis crudeli-
Pro de- tas, qui cum coram ſe proſtratum cerneret
functis Lazarum vlceribus plagiſque horridum, ipſe
exoran- menſæ aſſidens opulentæ, nec illi micam panis
dum. induliit; idcirco iuſtiſſimè damnatus, quia re-
frigerat in eo proximi charitas, vt ex doctrina
D. Ioannis probauimus: *Qui habuerit ſubſtan-
Ho. 16. tiam huius mundi, & viderit fratrem ſuum ne-
in. Ioan. ceſſitatem habere, & clauſerit viſcera ſua ab
3. 17. eo: quomodo charitas Dei manet in illo?* Gra-
uior & tua foret cordis immanitas, ſi in men-

ſa Eccleſiæ reſidens magnificā, ſacrificijs, miſ-
ſis, orationibus, ſtationibus ac ſuffragijs
ſupereffluente: vbi peccata confiteris, S. Chri-
ſti corpus ſumis, interes ſacro, roſarium tuum
euoluis, indulgentias lucraris: pedibus autem
tuis proſtratos cernens defunctos extrema la-
borantes inopiâ, non aliquo horum ſubuenires,
illas offerendo quas audis miſſas, preces quas
fundis ſtationes & indulgentias quas lucraris:
Quomodo charitas Dei manet in illo? Hoc tibi
perſuadeas, quod ſicut ad valuas Eccleſiæ pau-
peres conſiſtunt eleemoſynam ſtipemque mendi-
cantes, nec non proprias tibi neceſſitates ape-
rientes, ſic intra eiuſdem parietes iacent de-
functi, qui ſuas tibi detegentes calamitates &
miſerias, has triſtes ingeminant querelas: *Miſe-
remini mei, Miſeremini mei, ſaltem vos amici mei:* Iob 19. 21
quia manus Domini tetigit me. Quid obſecro fa-
cilius, quàm in loco orationis, pro illis depre-
cari? quàm audiendo miſſam, eandem pro
eorum offerre ſolamine? obeundo ſtationes, eo
modo quo tibi poſſibile eſt, eaſdem in eorum
applicare refrigerium.

§. 15. Efferebatur. *Non leuis eſt fructus in Ec-
cleſijs ſepeliri, ſed ad multa obligat, vt oſten-
dunt euentus, quos refert D. Gregorius.*

IN hoc ipſo quo defunctos in Eccleſijs ſepeli-
mus, exercetur alio ſingulari modo, 48 ☞
quem declarat D. Augus. Conſcripſit do-
ctor hic eximius librum: *De cura pro mor-
tuis agenda*, quo ſatisfaciat (ipſo teſte) diffi- I.
cultati & obiectioni D. Paulini Epiſcopi Nole- Pompa
tani: *Vtrum proſit alicui poſt mortem quod corpus* funebris
eius apud Sancti alicuius memoriam ſepeliatur. parum
Suppono primò quod veſtes illæ lugubres, cam- mortuis
panæ, comitatus, pompa funeralis, faces prodeſt.
&c. ſi quidem viuos conſolentur, illa inſtruen- D. Aug.
tes pietate Chriſtiana, complendo, & fidem Lib. 6.
proteſtando reſurrectionis, vt dictum eſt, pa- cit. 2.
rum tamen defunctis proſint: *Illa omnia* (ſic Tom. 4.
ipſe) *curatio funeris, curatio ſepulturæ, pompa
exequiarum, magis viuorum ſolatia ſunt, quàm
ſubſidia mortuorum.* Idem intellige de ſepulchro
magnifico, affabre elaborato, ſit hic vel illic,
abſolutè loquendo; ſicut enim nihil prodeſt pec-
catoribus magnificentia ſepulchri, ſic nihil ob-
eſt ſanctis ſepulchri ſtructura viliſſima, imo et-
iam nullo potiri ſepulchro, ſicut nonnulli illo
caruerunt: quinimo etiam ipſi infideles aliquan-
do (vt teſtatur) ſepulchri nullam habebant